

WAT IK GEWILD HEB

Als het ons gegund is aan het eind van ons leven terug te kijken op dit leven, dan denken we aan wat er van ons leven terecht is gekomen. Hoe heb ik geleefd, wat heb ik gedaan en wat heb ik niet gedaan wat ik eigenlijk wel had willen doen? Welke betekenis heeft mijn leven gehad voor andere mensen? Heb ik van mijn leven gemaakt wat ik er van heb kunnen maken? Hoe ben ik mijn medemensen tegemoet getreden? Deze gedachten schieten dan door ons heen. Als het goed is, beseffen we ook wat we hebben nagelaten. Als mens zijn we niet volmaakt. Er zijn altijd dingen waar we spijt van hebben, die we niet goed hebben gedaan. Eigenlijk willen we hiermee zeggen dat we het misschien wel gewild hadden, maar het is er niet van gekomen. Ook al was het niet volmaakt, toch was het mijn leven, het is niet anders. Met deze gedachten blikken

we met dankbaarheid terug op ons leven en vragen onze naasten en God dat als we tekort zijn geschoten, om vergeving. Deze terugblik op ons leven vinden we kort samengevat in het lied van Huub Oosterhuis: *Wat ik gewild heb*. We laten het horen tijdens de Avondwake, waarin we een dierbare overledene gedenken. Hiervoor kiezen we het moment dat we het kruisje met de naam van de overleden persoon aan het Verrijzeniskruis hangen. De tekst van dit prachtige lied, dat de omvang heeft van slechts enkele noten, is als volgt:

*Wat ik gewild heb / wat ik gedaan heb
wat mij gedaan werd / wat ik misdaan heb
wat onzegd bleef / wat onverzoend bleef
wat niet gekend werd / wat ongebruikt bleef
al 't beschamende / neem 't van mij
en dat ik dit was / en geen ander
dit overschot van /stof van de aarde:
dit was mijn liefde / Hier ben ik.*

Werkgroep Avondwake (SV)

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie, nr. 22, 27 juli 2011